

[Svend Jørgensen.]

Kommunalfolk ønsker. Men for at Rente-modtagerne ikke derved skulde lide nogen Uret, enedes Udvalgets Flertal paa vort Initiativ om, at der til de Rentemodtagere, der den 1. Februar 1948 oppebærer Alders- eller Invaliderente, sammen med Renten for Februar Maaned udbetales det Ekstratillæg af samme Størrelse som det for den enkelte Rentemodtager for Februar Maaned beregnede Grundbeløb. Jeg understreger, at der ikke her er Tale om noget egentligt Eengangstillæg af samme Størrelse for alle tre Kommunegrupper eller af samme Størrelse for enlige og Ægtepar, men et midlertidigt Tillæg, hvorved den enkelte Rentemodtager faar, hvad der med Rette kunde tilkomme vedkommende, hvis Loven var blevet gennemført den 1. December 1947.

Mit Parti var egentlig af den Opfattelse, at det Beløb paa 22½ Mill. Kr., som er nødvendigt til Dækning af Udgiften ved en Udbetaling af det ekstraordinære Tillæg pr. 1. Februar, maatte bæres helt af Staten under Hensyn til, at mange Kommuner i Øjeblikket er overordentlig vanskeligt stillede i økonomisk Henseende. I dette Synspunkt har vi faaet Tilslutning af Retsforbundet. Det har ikke været muligt i Udvalget at opnaa den ønskede Tilslutning hertil, hvad jeg meget beklager. Men under Hensyntagen til Statens Økonomi har vi alligevel ikke ønsket at stille et særligt Ændringsforslag vedrørende Spørgsmaalet.

Jeg finder i denne Forbindelse Anledning til at henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen. Det ærede Medlem var jo saglig og meget hyggelig i sine Bemærkninger. Nu falder Julesneen jo derude, og mod Jul plejer Menneskene at blive skikkelige og gode mod hinanden. Men det ærede Medlem undlod alligevel ikke at raillere lidt over mit Partis Stilling, selv om han føjede til, at han nok skulde holde den gode Tone saavel her i Salen som uden for Salen, hvad jeg ogsaa skal bestræbe mig for.

Det ærede Medlem fandt, at de Radikale er mere villige, end de er, trofaste. Ja, der er dertil at sige, at det ærede Medlem og hans Parti i hvert Fald ikke paa Baggrund af det i det sidste halve Aar passerede har kunnet forvente nogen større Trofasthed fra Det radikale Venstres Side. Det har sikkert ikke kunnet overraske en gammel Politicus som det ærede Medlem, og derfor er der heller ikke nogen Grund til at raillere over mit Partis Stilling i denne Sag.

Det ærede Medlem gav mig Tilslutning til de Betæneligheder og Argumenter, jeg

som Kommunalmand fremførte under Behandlingen af Lovforslaget. Jeg tog netop som Kommunalmand paa Landet til Indtægt, at det ærede Medlem nævnte, at Administrationen med Hensyn til Raadighedsbeløbet er bedre paa Landet end i Byerne. Det mener jeg nemlig ogsaa. Men naar det ærede Medlem lufter Tanken om, at Staten skulde bære hele Beløbet til det midlertidige Tillæg, fordi Lovens Gennemførelse midt i et Regnskabsaar med en Udgift, som Kommunerne ikke har kunnet forudse, naturligvis belaster deres Budgetter, som i Forvejen er meget haardt anspændt, gør det ærede Medlem vissekløgt i alligevel, som han ogsaa gjorde, at give mig Æren for denne Tanke. Det ærede Medlem har formodentlig ikke glemt, at han for ikke saa længe siden, ogsaa midt i et Regnskabsaar, gennemførte en Aldersrentelov, og den var endda paa ca. 400 Mill. Kr. aarlig. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at den Lov sprængte vore Budgetter ude i Kommunerne i Stumper og Stykker, og vi indflettede just ikke det ærede Medlems Navn i vore Aftenbønner i den Tid. Den nuværende højtærede Socialminister har altsaa paa dette Punkt gaaet i en særdeles god Skole.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen var inde paa Tanken om Folkeforsikringen. Vi vekslede jo, det ærede Medlem og jeg, under Lovforslagets første Behandling nogle Bemærkninger om dette Spørgsmaal, og da det ærede Medlem nu saa indgaaende omtalte Sagen igen i Dag, vil jeg ikke undlade paa mit Partis Vegne at understrege, at under Indtryk af hele den Udvikling, som Aldersrentespørgsmaalet har været Genstand for i de senere Aar, er Det radikale Venstre ikke uvillig til, naar Tiden er inde, som jeg sagde under første Behandling, at tage hele Sagen om Folkepension op til en indgaaende og saglig Drøftelse.

Det ærede Medlem mener, at Det radikale Venstre har været medvirkende til at jage Lovforslaget igennem. Jeg synes nu ikke, at de ærede Ordførere for Det konservative Folkeparti og for Venstre har Ret i, at Udvalget jagede Lovforslaget igennem. I hvert Fald var der for mig rigelig Tid til at forelægge Sagen for mit Parti, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Evald Christensen opnaaede rigelig Tid til at forelægge Sagen for sit Parti. Med lidt god Vilje kunde de ærede Ordførere for de andre Partier sikkert ogsaa have naaet dette. Men for mig har det været af Betydning af Hensyn til Rentemodtagerne — og det er jo dem, det til syvende og sidst drejer